

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین در برنامه ریزی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

روح الله صمدی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی، دانشگاه خوارزمی

آمنه فرجی - دانش آموخته کارشناسی ارشد برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

حدیثه رحمتی - دانش آموخته کارشناسی ارشد برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

خلاصه مقاله:

در این مقاله تلاش شده است، تا با تعریف آمایش سرزمین و نقش آن در برنامه ریزی، تصویری خلاصه از تحولات برنامه ریزی، کشور با تأکید بر آمایش سرزمین ارایه شود و جایگاه آن در نظام برنامه ریزی کشورتبیین گردد. آمایش سرزمین به عنوان دانش و روش پیشرفته و مکمل در برنامه ریزی، در سال ها تلاش درمحافل علمی و پژوهشی و تجربه عملی ریشه دارد. آمایش سرزمین به صورت یک بستر مناسب برای ایجادنظم بهتری در نظام برنامه ریزی توسعه جای خود را در نهادهای برنامه ریزی به خوبی باز کرده است. زیر بنایآمایش سرزمین، برنامه ریزی است. برنامه ریزی روشی برای راه اندازی و روان سازی اقدامات پیچیده است ونقطه مقابل آن تصمیم گیری فی البداهه می باشد.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، برنامه ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/394279>

